

Тетяна БОЧАРНИКОВА,*orcid.org/0000-0002-3526-9400*

кандидат педагогічних наук,

доцент кафедри романо-германської філології

Харківського національного університету імені В.Н. Каразіна

(Харків, Україна) *tbocharnikova@karazin.ua*

КЛЮЧОВІ ПОНЯТТЯ ФУНКЦІОНУВАННЯ АНГЛІЦИЗМІВ У СУЧАСНІЙ ІСПАНСЬКІЙ МОВІ

Стаття присвячена вивченню функціонування англiцизмiв у сучасній іспанській мові в контексті їх проникнення, класифікації та адаптації. Зазначено, що вплив англійської мови на іспанську істотно посилюється в умовах інформаційного суспільства, глобалізації та активного міжмовного контакту. Проаналізовано наукові праці українських та зарубіжних дослідників, які вивчають англiцизми не лише як лексичне збагачення, а й як соціокультурне явище. Увагу зосереджено на поняттях «запозичення», «англiцизм», «узус», а також типології запозичень за лінгвістичними критеріями: адаптовані (взяті шляхом перейняття без асиміляції в системі мови-реципієнта), неадаптовані (які видозмінюються відповідно до норм мови, в яку переходять), фонетичні, морфологічні, семантичні тощо. Аналіз термінології дозволив прийти до висновку, що англiцизми – це будь-яка систематична мовна особливість, що була адаптована або запозичена з англійської, та використовується у мові-реципієнті.

Розглянуто роль академічних інституцій, зокрема Королівської іспанської академії, у регулюванні процесу адаптації. Визначено три етапи засвоєння запозичень: акт передачі, перехідний період, експлуатація, які характеризуються складними процесами. Підкреслено динамічність лексики як найбільш чутливої до іномовного впливу частини мови. Уточнено, що адаптація запозичень може відбуватися на фонологічному і фонетичному, орфографічному, морфологічному (граматичному) та семантичному рівнях. Зроблено висновок, що адаптація англiцизмiв є гнучким процесом, який відбувається переважно природно, через уживання мовцями, проте потребує наукового супроводу з боку мовних інституцій, зокрема Королівської іспанської академії, для збереження стабільності мовної системи. Англiцизми, що переходять в узус, мають найвищий шанс на інтеграцію. Саме тому, вивчення англiцизмiв варто розглядати через призму їх проникнення та адаптації у мові-реципієнті. Робота може стати підґрунтям для подальших досліджень мовного контакту та міжкультурної комунікації.

Ключові слова: англiцизми, запозичення, іспанська мова, узус, адаптація.

Tetiana BOCHARNYKOVA,*orcid.org/0000-0002-3526-9400*

Candidate of Pedagogical Sciences,

Associate Professor at the Department of Romance-German Philology, School of Foreign Languages

V. N. Karazin Kharkiv National University

(Kharkiv, Ukraine) *tbocharnikova@karazin.ua*

CORE CONCEPTS IN THE FUNCTIONING OF ANGLICISMS IN CONTEMPORARY SPANISH

This article deals with the investigation of the functioning of Anglicisms in contemporary Spanish within the framework of their penetration, classification, and adaptation. The work highlights the growing influence of the English language on Spanish in the context of the information society, globalization, and active language contact. The research draws on the works of Ukrainian and foreign scholars who examine Anglicisms not only as a source of lexical enrichment but also as a sociocultural phenomenon. The focus is placed on defining the concepts of “borrowing,” “Anglicism,” and “language usage,” as well as on establishing a linguistic typology of borrowings, including adapted and non-adapted forms, phonetic, morphological, and semantic variants. The analysis of terminology led to the conclusion that Anglicisms are any systematic linguistic feature that has been adapted or borrowed from English and is used in the recipient language.

The article also emphasizes the role of academic institutions, particularly the Royal Spanish Academy, in managing and regulating the adaptation process. Three main stages have been identified in the assimilation of borrowed elements – transmission, transition, and exploitation – each of which involves complex processes. Special attention is given to vocabulary as the most dynamic and externally influenced part of language. It has been underpinned that adaptation can take place at various linguistic levels: phonological, phonetic, orthographic, grammatical, and semantic. The article concludes that the integration of Anglicisms is primarily a natural process facilitated by language users, yet it requires scholarly and institutional support to maintain systemic stability. Anglicisms that enter into language usage –

common linguistic usage – are most likely to achieve long-term integration. That is why the study of Anglicisms should be considered through the prism of their penetration and adaptation in the recipient language. This study may serve as a basis for further investigation into language contact and intercultural communication.

Key words: *Anglicisms, borrowing, Spanish language, language usage, adaptation.*

Постановка проблеми. За період свого існування іспанська мова зазнала багатьох змін під впливом її взаємодії із різними мовами і культурами. Своєму сучасному вигляду вона завдячує також і англійській мові. Епоха інформаційних технологій полегшила та розширила процес та сфери проникнення запозичень, у нашому випадку англіцизмів, в іспанську лексику, фонетику та граматику.

Актуальність дослідження полягає у тому, що тема функціонування англіцизмів у сучасній іспанській мові зосереджена не лише на лінгвістичній проблемі, але й відображає культурні зміни та соціологічні процеси, які при цьому відбуваються.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Функціонування англіцизмів в іспанській мові були предметом дослідження багатьох науковців. Так, А. Ковальська проаналізувала лінгвістичні особливості англіцизмів у сфері інформаційних технологій та представила результати складання багатомовного глосарію з англіцизмами, що використовуються в областях GitHub і 3D Slicer (Ковальська, 2022: 3-16).

Ми зауважили, що проблема англіцизмів часто розглядається українськими вченими з точки зору творення неологізмів в іспанській. Цим питанням опікувались Є. Кривошея, Ф. Таміла, Ю. Зацний, А. Ущипівська та А. Жупник. Останній приділив особливу увагу творенню неологізмів саме у сфері спорту, а А. Ущипівська розглянула цю тему на матеріалі текстів засобів масової інформації Іспанії. Роботи загалом розглядають англіцизми як одне з основних джерел для збагачення іспанської мови та творення нових слів.

Окрім цього українські дослідники вивчали вплив англо-іспанського мовного контакту та розглядали питання спанглішу, як мовного явища зміни коду (Ткаченко, 2017: 78-82), приділяли увагу його лінгво-соціальному статусу (Ткаченко, 2016: 424-426) та впливу іспанської мови на англійську на територіях США (Шовкопляс, 2019: 167-171).

Соціологічний аспект питання англіцизмів дослідила А. Бичкова у своїй роботі «Creencias y actitudes lingüísticas de los jóvenes andaluces hacia el inglés», де вона порівнює ставлення до англійської та ролі, що вона відіграє у різних аспектах життя (Bychkova, 2021: 61-71).

Дослідження історії розвитку цього феномену дозволило дійти висновку про те, що термін «англіцизм» охоплює різноманітні граматичні, морфологічні, стилістичні та соціальні сфери, саме тому більш конкретно ми зосередимося на його характеристиці в основній частині публікації.

Метою статті є дослідження історії вивчення функціонування англіцизмів в іспанській мові, окресленні їх визначення та класифікації.

Поставлена мета передбачає необхідність розв'язання таких завдань: зробити огляд фундаментальних праць, що стосуються теми функціонування англіцизмів в іспанській мові; визначити поняття «англіцизми», «запозичення» та «узус» і охарактеризувати їх; надати класифікацію та сфери використання англіцизмів.

Виклад основного матеріалу. Мова – це не лише система звукових і графічних знаків, що використовується для комунікації, а й один з основних ключів до вивчення і розуміння різноманітних культур. Вона відображає історію та традиції народу, адже розвивається разом із суспільством, в якому існує. Мова одночасно піддається змінам у ході перетворення політичного і культурного ландшафту та сама виступає у ролі предмету впливу на суспільство. Саме тому дослідники приділяють велику увагу історії мови та мовам у контакті, аби простежити, як вони взаємодіють, як впливають одна на одну та який слід залишає використання певних лексичних і граматичних структур на збагачення чи збіднення мови, розвиток суспільства та когнітивні здібності людей.

Термін «запозичення» (*préstamo*) походить зі сфери економіки та переносить своє значення на сферу лінгвістики через метафору (Gómez Caruz J., 2005: 11).

У словнику Королівської іспанської академії термін «запозичення» має визначення «елемента, загалом лексичного, який одна мова бере з іншої» (*Diccionario de la lengua española*, 2014).

Проте за своєю природою термін є неоднозначним, адже може означати як мовний процес, так і елемент, утворений у ньому (Gómez Caruz J., 2005: 11). Деякі іспаномовні лінгвісти схиляються до нормативістської точки зору та підкреслюють у своїх визначеннях поняття «запозичення» можливість або необхідність адаптації чи асиміляції іноземного слова, не беручи до уваги його

етимологію. Ф. Лазаро Карретер пропонує таке визначення запозичення: «лінгвістичний елемент, який одна мова бере від іншої, адаптуючи його в його примітивній формі, або імітуючи його та трансформуючи його» (Gómez Capuz J., 2005: 12); Т. Левандовський розглядає запозичення як збагачення словникового запасу не лише мови, а й діалекту чи ідіолекту (Guerrero-Ramos G., 2013: 117); тоді як П. Аугер і Л. Руссо стверджують, що неологія запозичення «полягає в передачі в мову вже сформованого лексичного елемента, що належить живій іноземній мові (англійській, німецькій тощо) або мертвій мові (латині, грецькій, санскриті тощо)» (Guerrero-Ramos G., 2013: 119).

Згадані лінгвісти розглядали запозичення як слово, але Бермудес Фернандес пропонує ширше визначення, визначаючи запозичення як «будь-яку мовну особливість (лексичну, синтаксичну, семантичну, морфологічну, фонологічну чи формальну)», що лінгвістична система В (реципієнт) бере, адаптує або перекладає з лінгвістичної системи А (донор)» (Guerrero-Ramos G., 2013: 117).

Запозичені слова можна класифікувати за мовою-донором, за рівнем адаптації, за їхньою позицією в лексиконі мови-реципієнта, за соціолінгвістичною та формальною точкою зору.

Залежно від мови-донора в іспанській розрізняють англіцизми, італінізми, галліцизми, германізми, арабізми і культизми, тобто латинізми та еллінізми.

Залежно від рівня адаптації розрізняють неадаптовані запозичення, тобто запозичення, взяті шляхом перейняття без асиміляції в системі мови-реципієнта, і адаптовані запозичення, які видозмінюються відповідно до норм мови, в яку переходять.

Гомес Капуз класифікує шість типів запозичень відповідно до лінгвістичного рівня: формальне запозичення, яке є фонічним або графічним запозиченням, морфологічне, семантичне, лексичне, синтаксичне та фразеологічне запозичення. Лексичні запозичення автор далі поділяє на три основні групи: цілісні запозичення, лексичні кальки та гібриди (Gómez Capuz J., 2005: 42).

Для ширшого розуміння поняття «англіцизм» важливо проаналізувати ще кілька визначень. У своїй роботі «El anglicismo en el español peninsular contemporáneo» Кріс Пратт стверджує, що «англіцизм – це лінгвістичний елемент або його група, яка використовується в сучасній іспанській мові у кастильській півострівній мові та має англійську модель за безпосередню етимологію» (Pratt, 1980: 115). Важливо відмітити, що дослідник використовує вираз «лінгвістичний елемент»,

що включає у поняття не лише слова, але й приказки, звукові, синтаксичні та інші елементи.

Марія Васкес Амадор у роботі «El tratamiento de un corpus de anglicismos de la prensa mexicana del siglo XX en los diccionarios de la RAE» пропонує цікаве та новіше визначення: «під англіцизмами ми розуміємо слова англійського походження, прийняті іншими мовами, як правило, для позначення нового поняття або з іншого ряду мовних причин, таких як використання синонімів і стилістичних ефекти» (Vázquez Amador M., 2015: 277).

Е. Лоренсо, зі свого боку, стверджує, що англіцизм – це «будь-який культурний факт, головним чином лінгвістичний, який походить з англосаксонської сфери та впроваджується, з більшим чи меншим опором і можливостями, в нашій» (Lorenzo, 1991: 68).

Три визначення словника Королівської іспанської академії (2024) підтверджують, що, по-перше, англіцизм – це «зворот або спосіб мовлення, типовий для англійської мови». По-друге, англіцизм – це «слово або фраза англійської мови, яка використовується в іншій мові». Нарешті, англіцизм – це «вживання англійських слів або виразів різними мовами» (Diccionario de la lengua española, 2014).

Аналіз термінології, запропонований згаданими науковцями, дозволяє прийти до висновку, що англіцизми – це будь-яка систематична мовна особливість, що була адаптована або запозичена з англійської, та використовується у мові-реципієнті.

Оскільки сфера вживання англіцизмів є дуже широкою, вона має складні рівні класифікації. Серед англіцизмів виділяють фонологічний, лексичний і семантичний рівні, засновані на різних критеріях.

Можна констатувати, що частота вживання англіцизмів є визначальним фактором для їх засвоєння мовою-реципієнтом, адже чим частіше зустрічаються англіцизми, тим більша ймовірність того, що вони залишаться в мові.

Медіна Лопес базує свою класифікацію англіцизмів на лінгвістичних критеріях і поділяє їх на лексичні та синтаксичні (Medina López J., 1998: 20).

У мові саме лексика – це та частина мови, яка найшвидше змінюється, у якій з'являються нові слова та зникають інші. Вона є найбільш динамічною та завжди перебуває в безперервній еволюції і розширенні, тому найбільше страждає від лінгвістичних запозичень. Тому, більшість класифікацій англіцизмів є формальними, тобто для опису англіцизмів автори спираються на орфографічні

характеристики запозичених слів та їх відмінності від правил мови-реципієнта.

Еміліо Лоренсо поділяє англіцизми залежно від способу їх проникнення в іспанську мову та ступеня адаптації до цієї мови на грубі англіцизми, англіцизми в періоді акліматизації, кальки і семантичні кальки (Lorenzo, 1991: 71-79).

Англіцизми проникали в іспаномовний простір різними шляхами: через літературу, воєнні дії, мандрівників, торгівлю, спорт, кіно, журналістику, техніку та науку. Важливу роль у цьому процесі також відіграли засоби масової інформації. Хоч і менше за журналістику, вплив північно-американського кіно на Іспанію також був великий. Навіть незважаючи на традиційну іспанську мову дубльованих фільмів, деякі слова, пісні, написи та знаки збережені англійською. А фільми, як правило, викликають інтерес до англосаксонської культури і таким чином сприяють засвоєнню англіцизмів.

Адаптація запозичень, є складною і цікавою темою, адже функціонує паралельно із явищем узусу та у певних випадках не є потрібною, оскільки іноземне слово включає в себе всі умови, щоб бути прийнятим мовою-реципієнтом.

Узус або мовна норма описується Е. Косеріу як те, що «охоплює все, що в «техніці дискурсу», не обов'язково будучи функціональним (розрізнявальним), є традиційно (соціально) фіксованим і становить загальне використання мовної спільноти» (Coseriu, 1973: 26). Саме тому, особливо цінною для аналізу функціонування англіцизмів у іспанській мові є та частина запозичень, що перейшла в узус, тобто адекватно сприймається й активно побутує в мовленні.

Адаптація зазвичай відбувається спонтанно за допомогою самих мовців, головним чином це стосується фонетичних і фонологічних особливостей. Якщо це не так, або якщо немає однотайності щодо адаптації слова, багато вчених вважають, що мовні академії зобов'язані сприяти, шляхом стандартизації, адаптації кожного запозиченого слова. У такий спосіб намагаються вирішити одну з проблем, пов'язаних із проникненням іноземної етимології, яка полягає в «... різноманітності лексичних і фонетичних рішень, які пропонуються та приймаються для кожного запозичення» (Medina López J., 1998: 19).

У багатьох мовах виникає додаткова складність у процесі адаптації: існування численних діалектних різновидів, серед яких існують не лише відмінності в нормі, а й у системі, яка чітко проявляється в іспанській мові на фонологічному рівні через явища спрощення, такі як *seseo* та *yéísmo* (Coseriu, 1973: 106).

Т. Хоуп (Gómez Capuz J., 2005: 17) поділяє процес засвоєння запозичення на три етапи:

1. Акт передачі. Це фаза, коли починається прийняття чужого слова і воно має бути інтегроване в мовну систему. Найважливішим фактом на цьому етапі, є втрата морфемної та семантичної прозорості запозичень, які характеризуються «спорадичним та індивідуальним використанням і відсутністю адаптації»;

2. Перехідний період (проміжний період). На цьому етапі лінгвістична одиниця відчуває вплив свого нового середовища і вже повинна досягти компромісу між своєю експортованою формою та модифікуючими факторами. На цій стадії запозичення натуралізується і стає частиною мовної спадщини мови-реципієнта: «іноземне слово починає цю другу стадію, все ще будучи іноземним словом, і закінчує її як запозичене слово, формально асимільоване, широко вживане та ледь відчувається як чужорідне багатьма носіями мови-реципієнта»;

3. Експлуатація. Мова-реципієнт змінює запозичений лінгвістичний елемент та вводить його в узус.

Адаптація може відбуватися на фонологічному і фонетичному, орфографічному, морфологічному (граматичному) та семантичному рівнях. Тривалий час ступінь фонетичної, графічної та граматичної адаптації функціонував у лінгвістичному описі процесів запозичення англійської мови як індикатор рівня інтегрованості запозичень в мові-реципієнті. Однак принаймні графічна адаптація перестала вважатися основною вимогою для інтеграції англіцизмів. Цей розвиток у майбутньому підкреслюватиметься ефектом засобів масової інформації. Як наслідок глобалізації, носії іспанської мови все частіше вступають у контакт з іншими мовами, особливо з англійською як лінгва-франка.

Зростаючий рівень компетентності англійської мови значної частини мовців може призвести до зменшення потреби в адаптації та прийнятті певних англіцизмів у мовну систему без жодної або з мінімальною адаптацією.

Загалом Королівська іспанська академія продовжує дотримуватись фонетичного критерію й послідовно висловлює необхідність графічної адаптації запозичених слів, посиляючись на небезпеку можливої дестабілізації орфографічної системи: «поширення іноземних слів у грубій або напіваадаптованій формі в іспанських текстах може бути дестабілізуючим фактором у нашій орфографічній системі» (Ortografía de la lengua española, 2010: 598).

Також стверджується, що «той факт, що іноземна мова набуває міжнародного поширення, однак не означає, що процес адаптації до власної мови має бути обов'язково заблокований» (Ortografía de la lengua española, 2010: 600).

Висновки. Дослідження англіцизмів в іспанській мові вивчалось різними вченими та пройшло крізь різні етапи. Було запропоновано різні

визначення термінів «запозичення» та «англіцизми» та їх класифікації, які варіюються в залежності від сфери дослідження. Та слід відмітити, що вивчення англіцизмів варто розглядати одночасно з питанням їх проникнення та адаптації у мові-реципієнті, що є складним процесом, який відбувається за допомогою різних шляхів та намагається закріпитися за допомогою і у межах узусу.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Ковальська А. До питання аналізу лінгвістичних особливостей англіцизмів у сфері інформаційних технологій. *Академічні візії*. Львів, 2022. вип. 6-7. С. 3-16. URL: <https://www.academy-vision.org/index.php/av/article/view/46> (дата звернення: 10.05.2025).
2. Ткаченко Л., Лебедева Н. Лінгво-соціальний статус спангліша. *Україна і світ: діалог мов і культур: матер. міжнар. наук.-практ. конф. Київського національного лінгвістичного університету*, Київ, Україна, 30 берез.-1 квіт. 2016. Київ: Вид. центр КНЛУ, 2016. С. 424-426.
3. Ткаченко Л., Лебедева Н. Спангліш як мовне явище зміни коду. *Науковий вісник Херсонського державного університету. Серія «Лінгвістика»*. Херсон: ХДУ, 2017. вип. 27. С. 78-81.
4. Шовкопляс Ю. Аспекти вивчення впливу іспанської мови на англійську мову США (порівняльний аналіз українських та зарубіжних досліджень). *Науковий вісник Дрогобицького державного педагогічного університету імені Івана Франка. Серія «Філологічні науки (мовознавство)»*. Дрогобич, 2019. вип. 11. С. 167-171. DOI: <https://doi.org/10.24919/2663-6042.11.2019.175440>
5. Bychkova A. Beliefs and Attitudes of Andalusian Youth Towards English. *Accents and Paradoxes of Modern Philology*. Kharkiv: Department of Romance and German Philology of the School of Foreign Languages at V. N. Karazin Kharkiv National University, 2021. № 1(6). P. 61-71. <https://doi.org/10.26565/2521-6481-2021-6-03>
6. Coseriu E. Sistema, norma y habla. Teoría del lenguaje y lingüística general. Madrid: Gredos, 1973. P.11-113.
7. Diccionario de la lengua española. REAL ACADEMIA ESPAÑOLA, 2014. V. 23.ª ed., [versión 23.7 en línea]. URL: <https://dle.rae.es> (дата звернення: 23.04.2025).
8. Gómez Capuz J. La inmigración léxica. Madrid: Arco/Libros, 2005. 78 p.
9. Guerrero-Ramos G. El préstamo lingüístico, uno de los principales procedimientos de creación neológica. *Quaderns de Filologia. Estudis lingüístics*. 2013. Vol. 18. P. 115-130.
10. Lorenzo E. Anglicismos en la prensa. *Primera reunión de Academias de la Lengua Española sobre el lenguaje y los medios de comunicación*. Madrid: Real Academia Española, 1987. P. 71-79.,
11. Lorenzo E. Anglicismos y traducciones. *Studia Patricae Shaw Oblata*. 1991. Vol. 2. P. 67-79.
12. Medina López J. El anglicismo en el español actual. Madrid: Arco Libros, 1998. P. 13-20.
13. Ortografía de la lengua española. REAL ACADEMIA ESPAÑOLA, 2010. 864 p.
14. Pratt C. El anglicismo en el español peninsular contemporáneo. Madrid: Gredos, 1980. 276 p.
15. Vázquez Amador, M. El tratamiento de un corpus de anglicismos de la prensa mexicana del siglo XX en los diccionarios de la RAE. *Anuario De Letras. Lingüística Y Filología*. 2015. Vol. 3. № 2. P. 273-312.

REFERENCES

1. Kovalska A. (2022) Do pyttannia analizu lnhvistychnykh osoblyvostei anhlitsyzmiv u sferi informatsiynykh tekhnolohii. [On the issue of analyzing the linguistic features of Anglicisms in the field of information technologies] *Akademichni vizii – Academic visions*, 6-7. 3-16. [in Ukrainian].
2. Tkachenko L., Lebedieva N. (2016) Lnhvo-sotsialnyi status spanhlisha. [Linguistic and social status of Spanglish] *Ukraina i svit: dialoh mov i kultur: mater. mizhnar. nauk.-prakt. konf. Kyivskoho natsionalnoho lnhvistychnoho universytetu – Ukraine and the world: dialogue of languages and cultures: materials of the international scientific and practical conference of the Kyiv National Linguistic University*. 424-426. [in Ukrainian].
3. Tkachenko L., Lebedieva N. (2017) Spanhlish yak movne yavyshe zminy kodu. [Spanglish as a linguistic phenomenon of code switching] *Naukovyi visnyk Khersonskoho derzhavnoho universytetu. Serii «Lnhvistyka» – Scientific Bulletin of Kherson State University. Series "Linguistics"*, 17. 78-81. [in Ukrainian].
4. Shovkopliash Yu. Aspekty vyvchennia vplyvu ispankoi movy na anhlisku movu SShA (porivnialnyi analiz ukrainskykh ta zarubizhnykh doslidzhen). [Aspects of studying the influence of Spanish on US English (comparative analysis of Ukrainian and foreign studies)] *Naukovyi visnyk Drohobyskoho derzhavnoho pedahohichnoho universytetu imeni Ivana Franka. Serii «Filolohichni nauky (movoznavstvo)»*. – Scientific Bulletin of the Ivan Franko Drohobych State Pedagogical University. Series "Philological Sciences (Linguistics)", 11. 167-171. [in Ukrainian].
5. Bychkova A. Beliefs and Attitudes of Andalusian Youth Towards English. *Accents and Paradoxes of Modern Philology*. Kharkiv: Department of Romance and German Philology of the School of Foreign Languages at V. N. Karazin Kharkiv National University, 2021. № 1(6). P. 61-71. [in Spanish] <https://doi.org/10.26565/2521-6481-2021-6-03>
6. Coseriu, E. (1973) Teoria del lenguaje y linguística general [Theory of language and general linguistics]. Madrid: Gredos. [in Spanish]

7. Diccionario de la lengua española. REAL ACADEMIA ESPAÑOLA, 2014. V. 23.ª ed., [versión 23.7 en línea]. URL: <https://dle.rae.es> (data zvernennia: 23.04.2025). [in Spanish]
8. Gómez Capuz, Juan (2005): *La inmigración léxica* [Lexical immigration] Madrid, Arco/Libros, Col. *Cuadernos de Lengua Española*. [in Spanish]
9. Guerrero-Ramos G. (2013) El préstamo lingüístico, uno de los principales procedimientos de creación neológica [Linguistic borrowing, one of the main procedures of neological creation] *Quaderns de Filologia. Estudis lingüístics*. 2013. Vol. 18. P. 115-130. [in Spanish]
10. Lorenzo E. (1987) Anglicismos en la prensa [Anglicisms in the press]. *Primera reunión de Academias de la Lengua Española sobre el lenguaje y los medios de comunicación*. Madrid : Real Academia Española. P. 71-79. [in Spanish]
11. Lorenzo E. (1991) Anglicismos y traducciones [Anglicisms and translations]. *Studia Patricae Shaw Oblata*. Vol. 2. P. 67-79. [in Spanish]
12. Medina López J. (1998) El anglicismo en el español actual [Anglicism in contemporary Spanish]. Madrid : Arco Libros. P. 13-20. [in Spanish]
13. Ortografía de la lengua española (2010.) [Spelling of the Spanish language]. REAL ACADEMIA ESPAÑOLA. 864 p. [in Spanish]
14. Pratt C. (1980) El anglicismo en el español peninsular contemporáneo [Anglicisms in contemporary peninsular Spanish] Madrid : Gredos. 276 p. [in Spanish]
15. Vázquez Amador, M. (2015) El tratamiento de un corpus de anglicismos de la prensa mexicana del siglo XX en los diccionarios de la RAE [The treatment of a corpus of Anglicisms from the 20th-century Mexican press in the dictionaries of the RAE] *Anuario De Letras. Lingüística Y Filología*. Vol. 3. № 2. P. 273-312. [in Spanish]